

S.C.R.

సర్వోన్నత న్యాయస్థానాల నివేదికలు

955

సర్దార్ సోమ సింగ్ మరియు ఇతరులు

వర్యాన్

1954

ది స్టేట్ ఆఫ్ పెప్పు అండ్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా

మార్చి, 11.

[మెహర్ చంద్ మహాజన్, ప్రధాన న్యాయమూర్తి, ముఖర్జీ, ఎస్.ఆర్. దాస్, వివియన్ బోస్, మరియు గులాం హసన్ న్యాయమూర్తులు]

భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 286 (3) - పాటియాలా మరియు తూర్పు పంజాబ్ స్టేట్స్ యూనియన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ ఆర్డినెన్స్, 2006 (33/2006) - రాజ్యాంగానికి తీవ్ర వైరుధ్యం కలిగినదా.

జరిగినది, పాటియాలా మరియు ఈస్ట్ 'పంజాబ్ స్టేట్స్ యూనియన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ ఆర్డినెన్స్, 2006 (నం.33/2006) నవంబర్ 6, 1949న ప్రకటించబడింది, ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286 (3) అధికరణం కాదు.

ఆర్టికల్ 286 యొక్క నిబంధన (3) రాజ్యాంగానంతర చట్టం గురించి ఆలోచిస్తుంది, ఎందుకంటే అది తప్పనిసరిగా "రాష్ట్ర శాసనసభ" ద్వారా రూపొందించబడిన చట్టం అయి ఉండాలి, ఇది తప్పనిసరిగా రాజ్యాంగం. సృష్టించబడిన రాష్ట్రం యొక్క శాసనసభను సూచించాలి.

అసలు అధికార పరిధి: 1953లో పిటీషన్ నం.325.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్, 32 ప్రకారం ఉన్నత న్యాయస్థానంలో దరఖాస్తు.

దరఖాస్తుదారుల కోసం ఎస్.పి.సిన్హా (బక్షి మాన్ సింగ్, అతనితో)

సి.కె. డాష్టరీ, భారతదేశం సొలిసిటర్-జనరల్ మరియు జె.ఎన్ కౌశల్ (పి.జిగోఖలే, వారితో) ప్రతివాది సంఖ్య 2 కొరకు

1954. మార్చి 11. 'న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించినవారు.

దాస్, న్యాయమూర్తి - రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం ఈ న్యాయస్థానంలో దాఖలు చేసిన ఈ దరఖాస్తుపై లేవనెత్తిన చిన్న అంశం పటియాలా మరియు ఈస్ట్ పంజాబ్ స్టేట్స్ యూనియన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ ఆర్డినెన్స్ , 2006 (నం.33/2006) 6 నవంబర్, 1949న ప్రకటించబడింది , ఇది రాజ్యాంగం ప్రారంభమైన తేదీ నుండి శూన్యంగా మారింది.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286 (3) ఈ క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:-

"286. (3) చట్టం ద్వారా పార్లమెంటు ద్వారా ప్రకటించబడిన అటువంటి వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలుపై పన్ను విధిస్తూ లేదా విధించే అధికారాన్ని రాష్ట్ర శాసనసభ రూపొందించినది కాదు , సంఘం రాష్ట్రపతి పరిశీలనకు రిజర్వ్ చేయబడి , ఆయన అంగీకారం పొందితే తప్ప ప్రభావం చూపుతుంది."

ఎస్సెన్షియల్ గూడ్స్ (అమ్మకం లేదా కొనుగోలుపై పన్ను ప్రకటన మరియు నియంత్రణ) చట్టం , 1952 (కేంద్ర చట్టం నం.52/1952) కొన్ని వస్తువులను సమాజ జీవితానికి అవసరమైనవిగా ప్రకటించింది. చట్టం అంశం 8 కి అనుబంధంగా ఉన్న షెడ్యూల్ లో "అన్ని వస్త్రాలు , చేనేతపై నేసినవి , మిల్లులలో తయారు చేయబడిన లేదా పవర్ లూమ్లపై నేసిన ముతక మరియు మధ్యస్థ కాటన్ వస్త్రం"కి సంబంధించినది. అదే చట్టంలోని విభాగం 3 కింది విధంగా అందిస్తుంది:-

"3. నిత్యావసర వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలుపై పన్ను నియంత్రణ: ఈ చట్టం ప్రారంభించిన తర్వాత రాష్ట్ర శాసనసభ ద్వారా ప్రకటించబడిన ఏదైనా వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలుపై పన్ను విధించడం లేదా విధింపు అధికారం కల్పించడం ద్వారా చట్టం చేయలేదు. ఈ చట్టం సంఘం యొక్క జీవితానికి అవసరమైనది' ఇది రాష్ట్రపతి పరిశీలనకు రిజర్వ్ చేయబడి , అతని అంగీకారం పొందితే తప్ప ప్రభావం చూపుతుంది."

దరఖాస్తుదారులు ముతక వస్త్రం మరియు మధ్యస్థ వస్త్రాల డీలర్లు మరియు వారి వాదన ఏమిటంటే, ఈ వస్తువులు అవసరమైనవిగా ప్రకటించబడ్డాయి , సమాజ జీవితానికి వారు వాటిపై అమ్మకపు పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు. 1952 చట్టం 50 లోని విభాగం 3 రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286 (3) కి ప్రత్యక్ష విరుద్ధంగా ఉందని దరఖాస్తులో ఆరోపణ చేయబడింది. ఈ వివాదంలో ఎలాంటి సారాంశం కనిపించడం లేదు. విభాగం 3 ఆర్టికల్ 286(3) కి అనుగుణంగా ఉంది మరియు ఆ విభాగం మరియు రాజ్యాంగంలోని సంబంధిత నిబంధనకు మధ్య ఎటువంటి వైరుధ్యం లేదు. దరఖాస్తుదారులు 2006 ఆర్డినెన్స్ 33 కింద పన్ను విధించాలని కోరుతున్నారు , ఇది ఇప్పటికే ఉన్న

చట్టంగా, ఆర్టికల్ 372 ద్వారా కొనసాగించబడింది. ఆ ఆర్డినెన్స్ ఆర్టికల్ 286 (3) లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉందా లేదా అప్పటి నుండి మార్చబడి , రద్దు చేయబడిందా అనేది ప్రశ్న. లేదా ఏదైనా సమర్థ శాసన అధికారం ద్వారా సవరించబడింది. 1952 చట్టం 52 లోని విభాగం 3 ఆర్డినెన్స్ ను ప్రభావితం చేయదని స్పష్టంగా ఉంది , ఎందుకంటే ఆ చట్టం ప్రారంభమైన తర్వాత ఆర్డినెన్స్ రూపొందించ బడలేదు. కాబట్టి, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286 లోని నిబంధన (8)కి ఆర్డినెన్స్ విరుద్ధంగా నడుస్తుందా అనేది ఒక్కటే ప్రశ్న. ఆ నిబంధనని ఒకసారి పరిశీలిస్తే , ఆ నిబంధన రాజ్యాంగానంతర చట్టాన్ని పరిగణలోకి తీసుకుంటుందని సూచిస్తుంది , ఎందుకంటే ఇది తప్పనిసరిగా రాజ్యాంగం ద్వారా సృష్టించబడిన రాష్ట్ర శాసనసభను సూచించే తప్పనిసరిగా "ఒక రాష్ట్రం యొక్క శాసనసభ" ద్వారా రూపొందించబడిన చట్టం అయి ఉండాలి. ఇంకా, మరియు మరింత ముఖ్యమైనది ఏమిటంటే , ఇది రాష్ట్రపతి పరిశీలనకు రిజర్వ్ చేయబడని మరియు అతని సమ్మతిని పొందని చట్టం గురించి ఆలోచిస్తుంది. ఈ నిబంధన రాజ్యాంగానంతర చట్టాన్ని స్పష్టంగా సూచిస్తుంది , ఎందుకంటే ఆర్టికల్ 372 ద్వారా కొనసాగించబడిన ప్రస్తుత చట్టం రాష్ట్రపతి ఆమోదం పొందడం కోసం రిజర్వ్ చేయ బడింది. రాజ్యాంగానికి పూర్వపు చట్టంతో ఈ దరఖాస్తులో మాకు సంబంధించినది కాబట్టి , రాజ్యాంగం ప్రారంభమైన తర్వాత కానీ చట్టం 52/1952 అమలులోకి రాకముందే చేసిన చట్టం యొక్క చెల్లుబాటు లేదా ఇతరత్రా ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయడం మాకు అవసరం లేదు.

ఫలితంగా, ఈ దరఖాస్తులో ఎటువంటి విషయం లేదు మరియు మేము దానిని ఖర్చులతో తోసిపుచ్చాము.

దరఖాస్తును కొట్టివేయబడింది.

దరఖాస్తుదారుల ఏజెంట్: సర్దార్ సింగ్.

ప్రతివాది నం. 1 కోసం ఏజెంట్: ఆర్. హెచ్. ధేబార్.